

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 77.

Sjette Session.

64de Møde.

Lørdagen den 24de Marts.

(Forn.)

B. Christensen: Jeg vil blot henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at det er meget uheldigt for Lovens Fremme, at det netop er to af Landets meest udmærkede Amtmænd, vi her have den Glæde at have i vor Midte. Det er ganske naturligt, at jo bedre udstyret Amtmandskabet er paa et Sted, desto mindre følelig bliver en mangelfuld Tilstand, som jeg rigtignok troer, at det bestaaende Forhold er. Men, affeet herfra, skulde jeg tillade mig med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler har anført, at bemærke, at netop det, han yttrede, at i de større Amter havde Amtmandskaberne udnævnt Forligelsescommissairer, der tildeels endogsaa herredøvtis udførte deres Functioner, er Noget, der paa mange Steder i Landet — og jeg taler her ikke om Njøbenhavns Amt eller de sjællandske Amter, men om Jylland, og jeg taler af Erfaring, — har vakt megen Misnøie. Amtmændens Valg af disse Commissairer var man meget utilfreds med; i visse Egne var man utilfreds, fordi man valgte Retsbetjente. Jeg maa tilstaae, jeg deler de Betragtninger, der gjordes, idet man fordømte Retsbetjentens, Stedets Underdommers, Benyttelse i denne Function. Her indtræder det efter vor Tid langt naturligere og langt mere garanterende Forhold, at det ikke bliver Amtmanden, men Amtsraadet, der beskifter Commissairerne. Det er allerede en meget betydningsfuld Forandring og Forbedring. Jeg vil sætte, at en Amtmand, især

en mindre respecteret Amtmand, træffer et ligesaa godt Valg som et Amtsraad, der er et Slags Følerepræsentation, træffer, saa vil den ærede sidste Taler dog indrømme mig, at den Forligelsescommissairs Stilling er langt gunstigere og langt nyttigere, som har Formodningen for sig derved, at han er kaaret af dette folkeligere Institut, end den, der er udnævnt af den mindre folkelige Amtmand. Jeg maa derfor vedblivende anbefale dette Lovforslag til Fremme.

Unsgaard: Jeg skulde blot dertil bemærke, at det, som jeg tillod mig at anføre, var blot anført med Hensyn til, hvad det ærede Medlem, der sidder foran mig (Thalbiger), anførte angaaende den store Beilængde, der i Almindlighed var til Forligelsescommissairen. Forrigt har jeg altid, saalange jeg har været Amtmand, confereret med Amtsraadet, inden der blev beskiftet nogen Forligelsescommissair, og jeg troer, at det har været en ganske heldig Fremgangsmaade. Hvorvidt den følges andre Steder, kan jeg naturligviis ikke sige.

Formanden: Der er vist Intet til Hindet for, at den 8de Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), der har begjert Ordet, atter saager dette, skjøndt han har havt det to Gange.

B. Christensen: Jeg vilde blot gjøre den Bemærkning, at netop den allerførste Dyring af den sidste ærede Taler viser Rigtigheden af, hvad jeg før sagde; thi han kan være meget overbevist om, at saaledes have ikke mange, end sige alle Amtmænd, gjort.

Lühöfft: Med Hensyn til, at den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) har yttret, at der var almindelig